

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 10 december 2018 uitspraak gedaan op het beroep van

....., verder: appellant,

welk beroep was gericht tegen

de vaststelling van het cijfer voor de bachelorscriptie Economie door de examiner van de Erasmus School of Economics, vertegenwoordigd door de examencommissie ESE, hierna: verweerder.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellant heeft op 8 oktober 2018 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder d.d. 27 augustus 2018, waarbij de bachelorscriptie van appellant is gewaardeerd met het cijfer 7,2. Appellant heeft zijn beroep aangevuld op 15 november 2018. Het college ontving een verweerschrift d.d. 29 november 2018.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 10 december 2018. Appellant is ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door en, beiden secretaris van verweerder.

II. Motivering

1. Appellant is bij het schrijven van zijn bachelorscriptie begeleid door Bij de start van het scriptieproces in mei 2018 ontvangt appellant van een handleiding "Bachelor Thesis Supervision by". Op 24 juli 2018 stuurt appellant zijn scriptie ter feedback aan zijn begeleider, Appellant zegt dat zijn ter feedback ingeleverde scriptie conform de bachelorscriptiehandleiding van de sectie Finance 2018 en de algemene scriptie-informatie van de ESE was. De begeleider geeft aan, onder verwijzing naar zijn eigen handleiding, nog een aantal zaken te missen in de scriptie (niet aangeleverd zijn van bepaald materiaal) en kent aan de feedbackversie van de scriptie een 6 toe. In de handleiding van is ook aangegeven dat aan een scriptie die ter feedback wordt ingeleverd een cijfer wordt gegeven dat maximaal 1 punt verhoogd kan worden met de eindversie. Appellant ging er daarom vanuit dat hij maximaal een 7 voor zijn scriptie zou kunnen behalen. Appellant merkt op vooraf aan zijn begeleider te hebben laten weten dat hij streefde naar minimaal een 8 voor zijn scriptie teneinde cum laude te kunnen afstuderen. De status van de handleiding van werd appellant pas duidelijk na inlevering van zijn scriptie ter feedback. Van de door de begeleider geboden verbetermogelijkheid van de scriptie (verwerking van de feedback) heeft appellant geen of slechts ten dele gebruik gemaakt, omdat, zo stelt appellant, het behalen van de door hem gewenste 8 niet meer mogelijk

was. De door appellant ingeleverde eindversie is vervolgens door de tweede beoordelaar, beoordeeld. De tweede beoordelaar, die niet op de hoogte was van de scriptiehandleiding van, geeft voor de eindversie van de scriptie een 7,2. is het eens met de beoordeling van en het cijfer 7,2 wordt vastgesteld en op 27 augustus 2018 in Osiris geboekt.

Appellant stelt in beroep dat de bepaling in de handleiding van over het toekennen van het cijfer voor de scriptie in strijd is met de OER. Appellant betoogt dat de clausule in de handleiding van dat het cijfer voor de feedbackversie slechts hooguit 1 punt kan worden verhoogd met de finale versie, geen grond vindt in zowel de bachelorscriptiehandleiding van de sectie Finance 2018 als in de scriptie-informatie van de ESE. In artikel 17, lid 7 van de OER is bepaald dat de examiner en de tweede beoordelaar in goed overleg het resultaat van de scriptie vaststellen. Het is volgens appellant dus onmogelijk voor de examiner om vooraf zonder inspraak van de tweede beoordelaar een bovengrens op het cijfer te leggen. Dat is in dit geval wel gebeurd, aldus appellant. Hij zegt tot het moment van inleveren van de feedbackversie niet op de hoogte te zijn geweest van de inhoud van de handleiding van, maar wel van de handleiding "Brochure bachelorscriptie Finance en de scriptiewebpagina van de ESE. Appellant betoogt dat hij de scriptie die hij als eindversie heeft ingeleverd nooit zou hebben ingeleverd wanneer de OER-schendende clausule in de handleiding van niet bestond. Door de onmogelijkheid om een 8 of hoger te halen zegt appellant de feedbackversie als eindversie te hebben ingeleverd. Cum laude behalen werd volgens appellant al voor het moment van het indienen van de eindversie onterecht onmogelijk gemaakt. Appellant betoogt voorts dat zijn scriptie zou moeten worden beoordeeld met een maatstaf die niet wezenlijk afwijkt van die waarmee andere ESE-Finance-bachelorscripties worden beoordeeld. Appellant verzoekt tenslotte om aan zijn bachelorscriptie verder te mogen werken zodat hij alsnog aan de voorwaarde voor cum laude kan voldoen.

2. Verweerder geeft aan het eens te zijn met appellant dat de handleiding van afwijkt van het gestelde in de OER voor wat betreft de procedure van het toekennen van het cijfer voor de scriptie. Verweerder merkt ter zitting op dat zij heeft gesommeerd per direct te stoppen met een eigen handleiding, die afwijkt van de handleiding van de sectie Finance. Verweerder stelt dat het cijfer echter feitelijk wel conform de OER is vastgesteld. Verweerder wijst erop dat het cijfer van de tweede beoordelaar 0,2 punt hoger ligt dan de 7 die volgens zijn eigen handleiding maximaal kan toekennen als het cijfer voor de feedbackversie een 6 was. niet wetend van de handleiding van, heeft de scriptie beoordeeld conform de facultaire normen en regels. Volgens verweerder is de beoordeling van de scriptie zorgvuldig gebeurd. Verweerder merkt op dat appellant op basis van een afgeronde bachelorscriptie met een geldig eindcijfer per september 2018 toegang tot de masteropleiding heeft gekregen. Ter zitting merkt verweerder op dat appellant het cijfer 7,2 heeft geaccepteerd door te starten met de master. Appellant had kunnen afzien van toelating tot de master, maar hij accepteerde het cijfer, zo betoogt verweerder. Het verder werken aan de goedgekeurde bachelorscriptie is volgens verweerder een gepasseerd station. Om voor cum laude in aanmerking te komen dient het cijfer voor de scriptie

tenminste een 8,0 te zijn en uitsluitend eerstbehaalde resultaten tellen mee. Gelet op de inschatting van appellant zelf aangaande de zwaarte van de verbetermogelijkheid is verweerder er niet van overtuigd dat appellant in staat moet worden geacht om de huidige scriptie binnen een beperkte termijn tot het niveau te brengen dat door een scriptiecommissie met het cijfer 8 of hoger zal worden beoordeeld.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Het college stelt vast dat de door de begeleider gevolgde procedure voor het toekennen van het cijfer niet volgens de OER van de opleiding is. Voor het college is het aannemelijk dat appellant in de veronderstelling heeft kunnen verkeren -gelet op de inhoud van de aan appellant uitgereikte handleiding van de examinerator- dat zijn scriptie maximaal met een 7 kon worden gewaardeerd na toekenning van een 6 aan de feedbackversie. Naar het oordeel van het college dient het aan verweerder te worden toegerekend dat appellant in die veronderstelling kon verkeren.

Dat appellant na ontvangst van de feedback heeft gehandeld zoals hij heeft gehandeld, kan hem naar het oordeel van het college in het licht van zijn onomstreden doel om voor zijn scriptie een 8 te behalen, niet worden tegengeworpen. Dat appellant de feedbackversie niet als eindversie zou hebben ingeleverd wanneer hij ervan op de hoogte zou zijn geweest dat de regel van zijn begeleider omtrent de cijfertoekenning geen stand hield, is voor het college genoegzaam aannemelijk. Dat de tweede beoordelaar de ingeleverde versie conform de regels van de faculteit heeft beoordeeld, kan daaraan naar het oordeel van het college niet afdoen.

Het standpunt dat appellant het eindcijfer heeft geaccepteerd door te starten met de masteropleiding volgt het college niet. Appellant heeft immers binnen de wettelijke termijn beroep aangetekend tegen het cijfer dat op 27 augustus 2018 is geregistreerd. Aan het gegeven dat appellant per september 2018 is toegelaten tot de master op basis van het in Osiris geregistreerde eindcijfer voor de bachelorscriptie kan naar het oordeel van het college niet die conclusie worden verbonden die verweerder daaraan verbindt.

Het college is alles afwegende en het geheel overziende van oordeel dat de bestreden beslissing in redelijkheid niet in stand kan blijven. Het beroep is gegrond.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant gegrond, vernietigt de bestreden beslissing en draagt verweerder op om met inachtneming van de overwegingen van het college een nieuwe beslissing te nemen binnen drie weken na verzending van deze uitspraak.